

Kf SSI Studii în limba română

Sesiunea publică de studii în limba română Nr. 98,
din 13.03.2019

Tema:

Fragmente din: Atelierul 266 al Căutătorilor de Cunoștințe
din 07 martie 2019

Virgil Brudaru

Conform înțelegerii pe care o am în acest moment

Atelierul 266 al Căutătorilor de Cunoștințe

<https://youtu.be/nsOCvfVd-PY?list=PLpCKWzA-bp9t9ZvKEiUhfCrSpuGDaNtRK&t=1280>

00: 21:18 - 1:02:00 , 1:14:50 - 1:37:00

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- **DI Keshe:**
- Noi întotdeauna am vorbit despre cunoașterea fizicalității, despre cunoașterea Sufletului și am vorbit despre emoție. **Emoțiile sunt interfața dintre Sufletul fizicalității și Sufletul omului**, încât atunci când interacționează cu dimensiunea fizică, ele își dezvăluie existența, **ele arată cum permit corpului fizic, să fie capabil să coexiste cu alte dimensiuni, în viața unei dimensiuni fizice.**
- În lecțiile trecute am explicat: „Am făcut omul în imaginea mea.”
- Dacă omul are emoție, o emoție de iubire, la fel are și Sufletul omului. Și deoarece Sufletul omului este realizat din Sufletul Creatorului, deci iubirea este și unul din attributele Creatorului.
- Dar, în viața fizică, sunt și alte emoții ce nu există în dimensiunea Sufletului, pentru că sunt total fizice și datorită intensității lor, se manifestă în acest fel.
- Frica, anxietatea, emoția dorinței unui sfârșit, emoția de a lua mai mult și a dăruia mai puțin. Emoțiile de acest nivel, reprezintă confirmarea existenței a ceea ce numim viață fizică.
- Dar straniu este că, în relația cu emoțiile noastre, noi atingem Sufletul, dar informăm fizicalitatea, iar cele două sunt la extreme opuse.
- Aveți frică, aveți bucurie, apoi, aveți plânsul, aveți râsul și vedem că totul este echilibrat.
- Dar când privim funcționarea din structura creierului omului, în termeni fizici, sunt acestea un electron și un pozitron?

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- *(Wikipedia: **Pozitronul** este [antiparticula](#) asociată [electronului](#), în [fizica nucleară](#) un pozitron este numit și **antielectron**. Pozitronul are sarcina electrică +1 și spinul 1/2 și are aceeași masă ca a unui electron. Când un pozitron cu o energie redusă ciocnește un electron de joasă energie, are loc procesul de [anihilare](#) electron-antielectron, generându-se doi [fotoni](#) din spectrul [radiațiilor gamma](#).)*
- **Creăm noi oare emoția inversă de cealaltă parte, ca de la răs la lacrimi, la plâns? Prin același proces, dar într-o direcție opusă, când câmpul gravitațional devine mai puternic decât cel Magnetic. Ceea ce înseamnă că trebuie să dăm mai mult, sau să luăm mai mult.**
- Deci, dacă vă uitați la structura emoției omului, este de fapt la fel, lucrăm mai mult pe baza uneia, sau mai mult a celeilalte? Funcționăm mai mult pe gravitațional, sau mai mult pe Magnetic?
- Și apoi, dacă înțelegem asta, înțelegem că Soarele, atracția lui gravitațională și Magnetică, la fel ca și a Sufletul omului, este constantă.
- Și așa cum v-am explicat că poziția unui câmp magnetic plasmatic, față de un altul, dictează direcția de mișcare a reactorului, în sens pozitiv sau negativ, orar sau anti orar.
- Atunci înțelegeți, care emoție ne aduce mai aproape de Sufletul nostru, încât reacția să se schimbe.
- Este râsul și bucuria mai slabă, încât câștigând în intensitate, devine mai puternică, și creează o spațiere. Sau **este frica mai slabă, încât prin câștigul de energie**, ca și câmp MaGravs, pierzând parte din el, ea **devine mai apropiată de Sufletul omului și se inversează în bucurie?**

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Și undeva între cele două, de exemplu atunci când râdem și plângem?
- Omul trebuie să înțeleagă funcționarea emoției. Este unul din stadiile finale ale omului, pentru a deveni pasager al Universului. **Emoția este una din frontierele finale ale cunoașterii tehnologiei spațiale.** Deoarece, mai mult sau mai puțin, toate creaturile Universului, au emoții, nu este exclusivitatea omului.
- Dar noi o evaluăm într-un mod diferit. **Noi nu evaluăm frica**, așa cum o face omul, **văzând-o ca pe ceva periculos la adresa propriei lui vieți**, sau a altcuiva, sau a ceva din această zonă, conectat cu existența.
- Frica în limbajul universal, provine din: Oare dăruiesc suficient?
- În limbajul omului, se spune: Nu fac destul pentru a-i ajuta pe alții. Nu mă străduiesc suficient, pentru a vedea progresul, chiar și în educația mea, deoarece eu sunt cel ce m-am delăsat"
- **În limbaj universal, frica apare atunci când nu dați suficient, când nu contribuiți la elevarea altora, a altor Suflete.**
- În timp ce frica omului apare atunci când pierde ceva. Totul este despre mine obținând, ceea ce eu numesc "Politica sau filozofia **Eu-lui**".
- În timp ce în limbaj universal, este exact opus. Este foarte mult ceea ce eu numesc Rusescul da și Englezescul nu.
- Și asta este o glumă, care se află în realitatea Sufletului omului.
- Și acesta va fi una din, așa cum am spus, frontiere finale pentru om, pentru a fi capabil să treacă în dimensiunea Sufletului omului.
- **Și această emoție, este bariera, este barajul, care l-a oprit pe om să fie capabil să se detașeze de dimensiunea fizicalității.**

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- **Atunci când trebuie să treceți bariera**, pentru a trăi ca și om al spațiului și să vă nașteți în dimensiunea Sufletului, singurul lucru care-l va opri pe om, este emoția lui.
- Voi o priviți: "Dacă trec voi pierde. Îmi voi pierde mama, tatăl, voi pierde tot, pentru ce am muncit".
- Atunci când suntem în pântecul mamei, oare ne este frică să ieșim sau că ceva se va întâmpla la naștere? Ne atașăm Sufletul de pântecul mamei? Nu vreau să ies!
- În acel moment, nu suntem conștienți despre ce va veni, nu avem nici o frică.
- Poate avem multe motive să mergem, poate avem multe motive să nu mergem.
- Dar ajungem la un punct în care fizicalitatea în dimensiunea Sufletului omului, copilul din pântecul mamei se echilibrează cu Sufletul mamei. Și acel punct este ca atunci când punem doi magneți împreună și unul este suficient de puternic încât să creeze o spațiere. **Acesta este momentul nașterii omului, când totalitatea, Sufletului copilului și al mamei, își găsesc un nou echilibru.**
- **Acum este la fel.** Ceea ce noi am construit ca și frică, emoțiile pe care le avem despre ceea ce va urma, emoții create de viața fizică, când Sufletul omului, **pe calea obținerii maturității, căreia noi îi spunem îmbătrânire, ajunge la procesul natural al nașterii. Iar noi îi spunem moartea omului.**
- Într-un fel, este maturizarea Sufletului și separarea omului față de fizicalitate.
- Dar acum, pentru prima dată, omului i-a fost dată șansa unei alegeri, de a fi capabil să treacă această linie.
- În lecție din ultimii ani, am explicat, că **noi dăm din Sufletul fizicalității pentru a maturiza Sufletul omului în acea dimensiune.**

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Apoi, noi suntem responsabili cu Sufletul fizicalității.
- Suntem noi pregătiți să-i acordăm mai multă încredere, încât atunci când noi decidem, în cadrul structurii Sufletului fizicalității, să ne permită să ne întoarcem?
- Într-un fel, asta înseamnă că dăm, ca de la o plasmă mai mare și noi am decis să dăm o dimensiune Sufletului omului, pe care o numim corpul omului și căruia i-am pus ceva care să-l controleze, căruia îi spunem Sufletul fizicalității.
- Dar, vom ajunge în punctul în care Sufletul fizicalității să vină în interior, încât Sufletul omului să preia controlul? Într-un fel, dacă vă uitați, în momentul nașterii din mama noastră, noi venim din interior spre exterior.
- Așa cum am spus în tehnologia plasmatică, noi am trecut prin procesul de la materie spre energie și de la energie înapoi la materie.
- Acum este același proces. **Noi convertim, ceea ce se cheamă structura corpului omului din stare materială, pentru a fi acum în interiorul energiei, care este Sufletul omului.**
- **Noi ne mutăm în interior cu conștiința, încât undeva, într-o nouă poziție, unde mergem, de existența căreia suntem conștienți, să putem decide să ne manifestăm pe noi înșine, conform cu mediul de manifestare.**
- Acum înțelegeți, cum toate lecțiile sunt conectate unele cu altele.
- **Tot ceea ce v-am învățat, de la materie la energie și de la energie înapoi la materie, este viața omului.**
- Modul cum noi am decis să creăm Gans-uri și pachete de energie, oare noi trecem prin același proces, pentru a crea aceleași condiții, încât să trecem de la starea de materie exterioară, la cea de materie interioară și să permitem energiei, care este Sufletul omului, să preia controlul?

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Și avem încredere că, în momentul în care suntem conștienți de noul mediu, că putem decide în dimensiunea fizicalității și să ne manifestăm pe noi înșine, conform cu poziția?
- Asta înseamnă, că pentru prima dată pe Pământ, omul are abilitatea, ca așa cum a fost învățat în dimensiunea Gans-ului, să treacă de la materiei la energie și înapoi la materie.
- Deci, aceasta ne întoarce la frică, la înțelegerea realității, la Sufletului omului și la Sufletului fizicalității, fiind încrezător și în tandem unul cu celălalt, încât într-un fel, **poți intra și te voi lăsa să ieși, sau poți pleca oricând dorești.**
- Dacă vă uitați, el devine ca un cangur. Sufletul nostru decide să intre și să iasă să se manifeste el însuși.
- Dar de această dată nu ieșim ca și un cangur, când intrăm în pântecul mamei și ieșim când vedem ceva adecvat în mediul în care ne aflăm?

• 18:18

- Apoi, ne întoarcem la totalitatea înțelegerii tuturor lecțiilor.
- Și asta ne întoarce, la ceea ce întotdeauna m-am referit: **Sunteți ultimul om rămas, în fața Sufletului vostru și decideți să vă convertiți și o faceți cu plăcere.**
- Deoarece eu știu, eu sunt la comandă, eu mă aflu în poziție și în cel mai bun control.
- Cel mai bun sunt eu, cel mai bun este Sufletul și ceea ce fac este să servesc cu Sufletul meu.
- Și de aici apare diferența de emoții.
- Așa cum am spus, mulți din Fundația Keshe, echipa de management și ceilalți, au fost în fața multor procese de cercetare a Sufletului. Ar trebui să abandonăm Fundația, ar trebui să rămânem, ar trebui să facem... ?
- Și acestea sunt niște teste, prin care ei vor vedea adevărul, încrederea în totalitate.

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Ce sunt eu, pe ce mă pot baza și că **sunt ultimul om rămas să dezvolte pacea pe această planetă. Și eu contez, deoarece este vorba despre Sufletul meu, care contează, nu despre fizicalitatea mea. Și asta va prinde rădăcini.**
- Cum am mai spus, în scrierile unuia dintre profeți, testăm Aurul cu focul și testăm omul cu Aurul.
- **(Seneca: „Testăm Aurul cu focul, femeia cu Aurul și bărbatul cu femeia.”)**
- Noi vedem cum omul va deveni Aur. Și în acest proces, cei ce trec prin asta, **ei vor ajunge să strălucească ca și Aurul, vor fi primul ciclu de oameni care se va transmuta.** Deoarece încrederea, intensitatea a fost realizată.
- Mulți dintre ei au privit-o ca pe un test al vieții fizice, de anduranță, dar acum pentru că ei au câștigat încrederea că deciziile lor sunt corecte, ei vor deveni primii pasageri ai Universului, din următorul ciclu. Deoarece ei se încred în propriul lor Suflet.
- **Asta nu vine prin suferință** sau astfel de lucruri, **ci vine prin siguranța înțelegerii intensității funcționării fizicalității în dimensiunea Sufletului omului.**
- Noi nu testăm, ci îi permitem omului să se testeze singur, împotriva propriei lui intensități.
- Și mulți dintre voi ați trecut testul.
- Dar veți înțelege despre ce este vorba, când veți ajunge la el.
- Nu a existat nici o cursă, cine să fie mai bun ca celălalt și a fost o cursă pentru a testa: Pot participa, încât motivul pentru o fac, să-mi dea suficientă tărie încât să fiu capabil să dau mai mult, pentru a putea să aduc acea schimbare?
- Și în atât de multe feluri, sute din suporterii Fundației Keshe, au atins acest punct.
- Și de aceea am spus că am trecut linia, am obținut ceea ce ne-am propus, când am venit aici.

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Nu este atât de mult vorba despre structura Fundației Keshe, ci de **prima fundație pentru om, de a se testa singur, pentru a putea trece linia, pentru a deveni un om al Universului, care acum este finalizată.**
- Mulți dintre voi știți despre ce vorbesc. Și atunci, înțelegeți de ce momentul schimbării a sosit. Am văzut multe eșecuri și vom vedea multe altele în viitor, dar nu judecăm.
- **Cei care rămân statornici, vor trece linia, iar ceilalți vor învăța de la ei.**
- Trebuie să mergem spre ceea ce se cheamă evoluția emoției, pentru a înțelege Sufletul omului.
- Și eu am fost acolo, asigurând sprijin, pentru ca ei să treacă testul, la fel cum și noi am trecut prin test. Iar acum, este la fel.
- Am explicat asta cum ceva timp, într-un mod foarte direct, iar mulți dintre voi ar fi trebuit să fi înțeleși. **Umanitatea se află la un punct de răscruce, de evoluție și dezvoltare**, care este foarte asemănător cu o parașută. Putem utiliza o parașută în momentele de criză când avionul se prăbușește, sau să utilizăm parașuta cu încrederea că pot ateriza și că mă voi bucura de călătorie.
- Încrederea este: Eu sar, și știu că am o parașută sigură, ea va funcționa.
- S-ar putea ca prima dată să-mi fie puțin frică, dar știți că veți ateriza și că vă veți plimba din nou. Și acesta este procesul prin care umanitatea va trece, de acum încolo.
- Știți că puteți trece, știți că puteți pleca cu Sufletul și întoarce când doriți.
- Noi nu suntem învățători, profeți sau prezicători, noi suntem oamenii ce aduc schimbarea.
- Noi suntem cei ce o realizează, o împlinesc și configurează structura ca omul să se maturizeze spre acest punct.

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Și frumusețea este că nu există nimeni, pe care voi în timp de criză să-l chemați: Isus ajută-mă! Este Mohamed să mă ajute? Este Moise sau Buddha să mă ajute?
- **Vă bazați pe un singur lucru și acesta este Sufletul vostru.**
- Voi ați devenit și acum sunteți Creatorul propriului vostru viitor și nimeni altcineva.
- Și acest proces a fost parte din învățăturile mele, parte din evoluția pe care am adus-o.
- Și cu aceasta, cu încrederea și cu acea frică a omului, frică a Consiliului Universal sau a Comunității Universale, acum înțelegeți punctul de trecere.
- **Dacă permit fizicalității mele să devină interiorul Sufletului meu, în loc să stea în exterior și să conțină Sufletul, voi fi capabil să servesc mai mult și nu va fi nevoie să mă manifest pe mine însumi, dar pot trăi și dăruir din razele Sufletului meu, pentru a-i eleva pe alții.**
- Nu este nici un sacrificiu, în nici un fel.
- Este vorba despre încrederea omului, în abilitatea de a da, de a continua procesul Creației.
- Aceasta a fost cu omul, cunoaștem această trăire.
- Dar acum trebuie să o extindem la următorul nivel.
- Umanitatea, atunci când vine vorba despre copii, ea le dă lor pentru a-i eleva, iar dacă există un pericol, o mamă sau un tată sare în fața mașinii, pentru a permite salvarea vieții copilului, chiar dacă ei și-o pierd pe a lor.
- Acum, nu aveți nevoie de acest eroism, ci trebuie să înțelegeți că dăruind din Sufletul vostru, permiteți multor Suflete să se eleveze, deoarece **nici un om nu a înțeles vreodată tăria propriului lui Suflet.**
- Nu este vorba despre a salva un copil, ci este vorba despre elevarea întregii vieți a Comunității Universale.

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Și pentru că omului i s-a spus că Sufletul lui este atât de slab, omul a făcut atât de multe greșeli, datorită ignoranței lui de a înțelege propria lui creare.
- Voi treceți prin procesul fricii de moarte, dar nu trecem prin procesul eliberării fizicalității, cu bucuria că putem servi mult mai mulți.
- Dar, există un foarte mare dar.
- Nu o putem face ca să câștigăm mai mult și nu o putem face ca să dăruim mai mult, adică dacă trec linia pentru a deveni un Suflet și voi dăruia mai mult și cu asta am dat lovitura.
- Este vorba despre echilibrul totalității, despre înțelegerea totalității.
- **Omul trebuie să-și înțeleagă propria datorie, cât de mult are și cât poate da din Sufletul lui.**
- Noi întotdeauna ne uităm la: I-am dat asta fiului, i-am dat asta fiicei mele, am dat asta și am dat cealaltă. Dar este omul conștient că, în timp ce vorbim, încă dă din Sufletul lui? Nu este ceva ce se va întâmpla, din momentul în care moare.
- Omul a trăit o viață dublă. Așa cum am spus înainte, el întotdeauna a dat în dimensiunea Sufletului lui, fără a ști asta. Iar acum devine conștient de asta. Și el decide despre totalitatea acesteia.
- Omul trebuie să fie capabil să înțeleagă realitatea acestui proces, a propriei lui funcționări. Și cu cât va cunoaște și va fi conștient de mai multe, cu atât va trece peste această linie. Trebuie să înțelegem, pentru că trebuie să trecem linia.
- Într-un fel va fi împins, sau într-un fel va fi zorit să împingă. Ceea ce ne va împinge, va fi fiecare parte a Sufletului omului. Sufletul fizicalității va forța omul, să treacă prin acest proces.

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Deoarece, nu uitați, voi o numiți îmbătrânire, o numiți moarte. Este ceva ce noi știm, că va veni, dar în atât de multe feluri, noi deja suntem pasageri pe această direcție. Este nava pe care ne-am urcat, atunci când am fost creați, în pântecul mamei.
- Nu este vorba despre frica de moarte, ci este vorba despre bucuria reunirii, fără dimensiunea fizicalității, dar știind că pot avea fizicalitate, oricând îmi doresc.
- **Există o diferență între Sufletul omului, atunci când se separă de viața fizică, față de Sufletul omului ce transportă Sufletul fizicalității în el. Este o diferență uriașă.**
- **Sufletul omului, atunci când omul moare și se separă față de fizicalitate, nu are dimensiune.**
- **Dar acum, deoarece și-a luat propria direcție de mișcare și furnizare, într-o poziție din care noi decidem să lăsăm Sufletul să preia controlul dimensiunii fizicalității, el are un controlor, care este condiția Sufletului fizicalității din interiorul lui.**
- Atunci când muriți, printr-o separare normală a celor două, există o anumită cantitate din Sufletul fizicalității din om, în Sufletul omului, când acesta se îndepărtează de fizicalitate.
- Dar când faceți asta prin intermediul propriului vostru Suflet, pentru a merge în dimensiunea Sufletul omului, pentru a controla fizicalitatea omului, a o hrăni, a o proteja, atunci încă aveți acea funcționare în interiorul Sufletului.
- **Dar atunci când vreți să vă manifestați voi înșivă, când vreți să ieșiți afară, într-un fel, dacă o pot pune în terminologia electronului și protonului, acum voi sunteți un Neutron și voi puteți dicta poziția și locul. Și atunci călătoria și mișcarea capătă o altă dimensiune, o cu totul altă înțelegere. Capătă o maturitate, astfel că într-un fel spațiul și timpul nu există, deoarece acum, orice spațiu și orice timp din Univers, este al vostru, nu există timp, nu există spațiu, deoarece voi sunteți cei ce le dictați, voi sunteți creatorii acestora.**
- **Puteți porni din orice punct, dacă decideți asta.**

Emoția, frontiera finală a cunoașterii tehnologiei spațiale

- Dar care este rezultatul acestei separări? Așa cum am spus în ultima lecție, voi ați decis schimbarea, voi ați decis poziția, voi ați decis: Am eu controlul? Sau las destinul să-mi fie controlat de propriul meu creator, care este Sufletul meu?
- Așa cum am spus în ultima lecție, noi nu am, sau maturitatea Comunității Universale, nu a atins punctul de a face ca mașina voastră, să fie funcțională și testabilă.
- Deoarece această maturitate provine din înțelegerea Sufletului a ceea ce este creat, de a crede în propriul lui Suflet, ca fiind propriului lui Creator.
- Din păcate, aceasta este singura mașină pe care nu o pot face.
- Nu vă pot face un sistem energetic, care să vă permită vouă să luați decizia de a vă transfera Sufletul fizicalității, în dimensiunea din interiorul Sufletului omului și să luați omul în zbor, pentru a vedea întreg Universul.
- Această mașină nu este inventată încă.
- Deoarece dacă am fi inventat-o, în momentul în care ați fi decis să treceți linia, ați fi ieșit din carapace și ați fi (instantaneu) în condiția atmosferică a Pământului, sau oriunde altundeva.

Comunicarea dintre noi și Sufletul creat de noi.

- **Rick:-** Îmi amintesc, un interviu pe care l-ați dat, în care vorbeați despre reactoare și ați menționat ceva din senin, care m-a șocat cu adevărat, ați spus că vă rugați la reactor, că deschideți acest reactor de multe ori pe zi și de fiecare dată când le porneați spuneți această rugăciune: Sper ca entitățile din acest reactor vor avea o zi frumoasă așa cum este și a mea. Era pentru prima dată când auzeam. Acum înțeleg complet, dar atunci m-a șocat această idee, că vă rugați la reactor. Apoi îi dădeați binecuvântare, puneți bucuria, vă doreați să fie multă bucurie în ființele care erau implicate în acest reactor, cât și pentru D-vs, deoarece aveți multă bucurie atunci.
- **DI Keshe: - Da, deoarece creați o ființă, creați un Suflet,** creați un amestec de câmpuri, care prin interacțiunea lor, ele decid.
- Ele au decis oprirea, pornirea, funcționarea, iar oamenii au spus: "O, este un echilibru al câmpului". De unde provine acest câmp încât să ia decizia de a fi în echilibru?
- Eu întotdeauna le-am spus și Căutătorilor Cunoașterii, ca întotdeauna să se roage reactorului, pe care-l deschid și-l închid, deoarece voi îl creați, voi îi dați viață.
- Asta înseamnă înțelegerea și aprecierea vieții Universului, nu a aroganței omului, și asta este frumos, atunci când o simțiți, o înțelegeți. **Este vorba despre înțelegerea funcționării propriei voastre ființe interioare.**
- Când folosiți un reactor, doar pentru că este ceva mecanic, o puteți face, dar este ca și cum ați lucra într-un birou cu o secretară și îi ceri o scrisoare, sau altceva, pentru că este acolo, pentru că este doar o fizicalitate.
- Dar secretara iubește pe cineva, are emoții pe care le arată, le transmite, este mama cuiva.

Comunicarea dintre noi și Sufletul creat de noi.

- Și asta este ceea ce oamenii nu înțeleg. Un reactor, este un sistem pe care voi l-ați creat, este un câmp dinamic al Universului. Nu este ca un motor alimentat cu combustibil sau cu gaz, se amestecă, arde și vă deplasați.
- Omenirea are multe de înțeles, în dimensiunea creării vieții în Univers. "Eu sunt aici datorită vouă! Eu sunt aici, pentru că-mi permiteți să împărtășesc alegerea cu voi!"
- Într-un fel ni s-a spus, dar am uitat. **Un reactor are o viață, pentru că noi i-am dat-o!**
- Creștinii o fac, unii dintre ei o fac și binecuvântează, înainte de a începe să mănânce. În religia Islamică sau în Iudaism, noi binecuvântăm Sufletul animalului, căruia îi luăm viața, din păcate atunci când o facem. **Binecuvântăm Sufletul sistemului, deoarece** am dat naștere unei vieți a lui și noi îi permitem să fie acolo pentru un motiv. **El are o viață, are o existență.** Viața nu este o exclusivitate.
- Și mi se spune că sunt un pro-avort, că sunt anti-avort, am fost acuzat de multe din acestea. Nu, viața trebuie să aibă sens, încât să fie ușoară pentru Sufletul care a creat-o, care este acolo. Și trebuie să fie în armonie.
- Eu am creat mașina, dimensiunile ei, am pus piesele împreună și sunt responsabil pentru ea. Și apoi realizați, atunci când lucrați cu ea în acest fel, că vă oferă atât de multă plăcere și funcționează pentru voi.
- Însă când o dați altor oameni, ei spun că nimic nu se întâmplă. Dar într-un fel se întâmplă, dar ei nu văd. Deoarece Sufletul lor este atent să obțină ceva, încât ei nu văd ce au obținut, ceea ce se întâmplă în jurul lor.
- De multe ori am urmărit cum Căutătorii Cunoașterii au obținut zborul, mișcarea, dar nu au văzut-o. Și spun că nu funcționează.

Comunicarea dintre noi și Sufletul creat de noi.

- Foarte recent, într-unul din laboratoare, au lăsat o mașină pe masă, iar a doua zi au găsit-o pe jos. A zburat? Dar eu întreb: Ați verificat ceea ce ați făcut și nu ați făcut înainte, care să cauzeze zborul? Dar ei spun că nu cred, deoarece ei nu înțeleg cum au făcut-o. Am obținut zborul într-unul din laboratoare, iar ei nu cred în ceea ce au făcut. Ce să mă fac cu ei? A intrat pisica și la lovit, sau un șoarece din întâmplare?
- Dar practic, voi ați făcut ceva și a zburat? Trebuie să repetați, dar pas cu pas la fel. Realizarea unui sistem care să zboare, este ca și ADN-ul omului, fără defecte genetice, totul trebuie să fie perfect, pentru a da naștere unui copil cu doi ochi, două urechi, toate funcționale, cu două picioare și 10 degete, totul în mișcare. Dacă faceți o ușoară greșeală, o ușoară nealinieră, a celor 7 miliarde de segmente ale genomului, nu va funcționa.
- Și am văzut de multe ori sistemul lui Armen zburând, dar el nu l-a văzut. Am văzut sistemele multor alți Căutători ai Cunoașterii, fiind capabile să o facă, dar ei nu au realizat conexiunea cu Sufletul sistemului, iar eu nu sunt acolo, voi trebuie să înțelegeți.
- Această înțelegere va veni pentru mulți Căutători ai Cunoașterii.
- În acest moment, noi îi numim piloți. Chiar dacă avem un avion plin de piloți, doar un singur pilot este cel ce poate pilota avionul, ceilalți sunt pasageri. Este ca și cum am fi într-o mașină cu mama, tata și copiii, unul conduce, unul accelerează, unul frânează și toți ceilalți sunt șoferi. Dar numai eu sunt cel ce iau deciziile unde merge mașina, nu voi.
- Voi ați făcut sistemul. Este Sufletul vostru, dar nu ați realizat nici o conexiune cu el, la ce vă așteptați? Iar cei care au realizat zborul, au avut o conexiune, au controlat-o, dar nu au înțeles-o.

Comunicarea dintre noi și Sufletul creat de noi.

- Una din cele mai amuzante imagini din Fundația Keshe, arată că membrii Fundației Keshe din unele laboratoare, nu au devenit unul, încă. Este o poză realizată de Armen, cu patru membri ai Fundației Keshe din echipa din Arizona, care își țin mâinile în jurul reactorului, încercând să-l simtă. Unii dintre ei simt că este ridicol ce fac ei acolo, dar pentru că fac poza trebuie să fie acolo.
- Apoi spun: O, simt, este ceva presiune aici. Dar întreaga mea intenție a fost să-i unesc, încât colectiv să poată decide cine erau, cine poate zbura, iar mașina va zbura.
- Omenirea nu a înțeles lucrarea colectivă a Sufletului. Cel mai nefericit cuvânt, care a venit vreodată în activitatea Fundației Keshe, este "sincronizare". Cei ce vorbesc despre asta, nu au înțeles nimic.
- Voi încercați, 125 de oameni din spatele carlingii, să vă sincronizați și să luați controlul avionului? Nu merge, nu funcționează în acest fel, excluzând faptul că știți cum să vă acordați cu el și asta este o poveste diferită. **Voi și Sufletul pe care l-ați creat trebuie să fiți în comunicare, apoi va zbura.**
- Este la fel cu **Sufletul fizicalității** care **trebuie să fie aliniat cu** înțelegerea și să confirme existența **propriului vostru Suflet, încât să vă fie permis, asta este cheia**, acesta este momentul în care Sufletul va prelua controlul.
- Asta este ceea ce v-am spus despre frică.
- Eu am ascuns realitatea, sub diferite cuvinte, deoarece omul nu este suficient de matur. Acum sunteți maturi, așa cum ați spus când ați auzit-o, acum 5,6,7 ani, iar acum înțelegeți. Este același proces.
- Am făcut cel mai frumos sistem de zbor, în Sanya, două din ele, dar Sufletul nu exista acolo.

Comunicarea dintre noi și Sufletul creat de noi.

- Fiecare sistem electric a fost blamat, cu excepția Sufletului omului care nu a avut încredere în ceea ce a făcut. Și orice altceva poate fi de vină.
- Și eu am spus înainte, că voi permite comunicarea instantanee să se dezvolte în Arizona. Iar Arizona a obținut zborul în această săptămână. Deoarece Sufletul omului din spatele lui este acolo să o facă, dar eu trebuie să mai joc unele trucuri cu ei.
- Cum de în ultimii 4, 3 ani, nimic nu s-a simțit a zbura, chiar dacă ei au înțeles că toată munca din Arizona este prin Suflet. Iar omul a obținut-o, dar nu o apreciază. Oamenilor le este frică de înțelegerea propriului lor Suflet.
- Deci, **când configurați un sistem, într-un fel nu vă rugați, realizați o conexiune.** Ca atunci când stați în clasă și vreți să comunicați cu prietenul din cealaltă parte, nu stați doar și vă rugați: Mă auzi? Vreau să vorbesc cu tine! Ci spuneți: Bună John, mă poți auzi? Și el știe că-i vorbești.
- Este la fel, trebuie să realizați o conexiune, **trebuie să dați din Sufletul vostru, aruncați funia pe care apoi o puteți trage.**
- Pașii pentru noi, după ce mă voi retrage, sunt foarte sistematici, i-am scris și vi i-am dat, apoi în doi ani, în cinci ani, veți spune: Cum de a știut ce vom face?
- După plecarea mea, este finalul regalității (sau a conducerii de acest tip). Înseamnă închiderea celor mai mulți lideri ai lumii, de către ei înșiși, nu de către noi. Va fi primul pas, pe calea Păcii. Deoarece noi deschidem granițele și nimeni nu mai are nevoie (de ei).
- Când călătoriți de-a lungul și de-a latul acestei planete, credeți că Națiunile Unite vor avea un comitet de regi, care să spună unde merge fiecare? Nici vorbă! Este finalul regalităților.
- Asta este începutul Păcii pentru umanitate, deoarece fiecare om devine egal cu celălalt.

Comunicarea dintre noi și Sufletul creat de noi.

- Liderii lumii vor rămâne, deoarece avem nevoie să direcționăm în anumite moduri. Dar liderii lumii, vor lucra împreună, nu așa cum vedem acum. Va fi o muncă colectivă, pentru bunăstarea umanității, pentru Pacea totalității umanității.
- Apoi veți ști de ce m-am retras. Cum aș putea fi în fruntea unei astfel de organizații, de acest nivel, atunci când eu distrug noțiunea de conducere?
- Iar acest proces necesită înțelegere.
- **Chiar și când faceți aceste cutii de Gans-uri, există viață înăuntru**, dacă o mișcați ea se mișcă, se scutură. Vă rugați pentru cutiile de Gans? Nimeni nu o face. Eu o fac.
- Trebuie să înțelegeți că **viața are o structură și de fiecare dată când o împedicați, și ea vă împiedică**.
- Și trebuie să trecem prin procesul de maturizare și apoi vom merge mai departe.
- Noi trebuie să înțelegem, că trebuie să progresăm și trebuie să ne elevăm propriul nostru Suflet, în raport cu propria noastră fizicalitate, nu în comparație cu Soarele nostru, nu suntem în competiție cu el, nici cu fratele nostru, nici cu vecinii, nici cu națiunea noastră.
- Sunteți în cursă cu voi înșivă pentru a deveni mai buni, pentru a înțelege mai mult, cum puteți ajunge la propriul vostru Suflet, prin Sufletul fizicalității.
- **Aveți două opțiuni** și este foarte ciudat că nimeni nu înțelege.
- **Aveți o cale de a muri, să lăsați Sufletul să se separe și să nu aveți nici un control asupra lui**, deoarece acum el este liber, **sau vă puteți alătura Sufletului**, să fiți cu el, încât să vă ducă în tot Universul și în fizicalitățile dimensiunilor.
- Este ca și la maimuțe, cum își atașează copiii de ele însele și apoi sar de la un copac la altul.

Comunicarea dintre noi și Sufletul creat de noi.

- Acesta este Sufletul, iar voi vă atașați în interiorul lui, până când sunteți gata să ieșiți, să alergați împrejur și apoi vă întoarceți înapoi la mama, în următorul copac. Acel Suflet este acea mamă.
- Și voi sunteți cei ce decideți, dacă mergeți într-o excursie, dar de această dată sunteți între lei, sau arată ca și lei, așa că veți fi mâncat, deoarece sunteți hrană pentru ei. Dar asta este frica voastră, pentru că nimeni nu vă mănâncă în spațiu.
- M-am schimbat după fizicalitatea dimensiunii în care apar, pentru plăcerea mea ca să mă bucur de ei, și ei de mine.
- **Noi nu ne rugăm, noi ne conectăm ca să putem dăru.**
- Urmăriți activitatea reactorului Iranian. El a scăzut de la 9Kg la 6,1Kg. Pot arăta zborul, pot face orice, dar dacă aș fi arătat zborul atunci, aș fi devenit ca frații Wright, aș fi devenit primul om care ar fi arătat bla, bla, sau omul care a făcut asta. Nu am nevoie, eu știu cum să o fac.
- Dar acum este timpul. Ați obținut primul zbor oficial. Domnul din Arizona. El a folosit combinația corectă. A folosit combinația corectă și data trecută, dar trebuia să pună și Sufletul în ea.
- Puteți merge în Arizona și vedea mașina zburătoare. John, dacă aș fi fost tu, aș fi început să vând bilete. Nu da rețeta la nimeni, deoarece tu ai pus Suflet, iar ei nu o vor înțelege. Dar asta este parte a procesului.